

Sygn. akt: VU 1777/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku E. S. działającej w miejsce zmarłego J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 12 czerwca 2012 roku

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VU 1777/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 czerwca 2012 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił ponownie wnioskodawcy J. S. prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy, powołując się na treść art. 114 ustawy emerytalnej wskazał, iż wnioskodawca wraz z wnioskiem z dnia 18 maja 2012 r. nie przedłożył żadnych nowych dowodów, a zatem nie zachodziła podstawa do zmiany decyzji z dnia 19 lipca 2012 r., w której organ rentowy odmówił wnioskodawcy przyznania prawa wcześniejszej emerytury

Od wskazanej decyzji odwołanie złożył wnioskodawca J. S., domagając się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu podniósł, że wbrew ustaleniom Sądu Okręgowego w Legnicy w sprawie VU 995/11 organ rentowy nie uwzględnił do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od stycznia 1970 r. do marca 1974 r. w (...) S. A. z siedzibą w C., kiedy to pracował jako lakiernik oraz od 01 kwietnia 1984 r. do 26 stycznia 1987 r. oraz od 14 lutego 1987 r. do 31 maja 1987 r., tj. zatrudnienia na stanowisku spawacza. Nadto wywodził, iż w sprawie ujawniły się nowe okoliczności w postaci danych o rodzaju stosowanych środków w trakcie zatrudnienia ubezpieczonego na stanowisku operatora bębnow i myjek w (...) S. A. siedzibą w C..

W odpowiedzi na odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniosł o jego odrzucenie z uwagi na fakt, iż przed Sądem Okręgowym w Legnicy w sprawie VU 995/11 toczyło się postępowanie z odwołania J. S. od decyzji ZUS z dnia 19 lipca 2011 r., w którym wnioskodawca domagał się przyznania mu prawa do wcześniejszej emerytury. We wniosku alternatywnym organ rentowy domagał się oddalenia odwołania. Podkreślił, iż okres zatrudnienia wnioskodawcy na

stanowisku montera parników, kabin do ciągników oraz operatora bębnow i myjek nie był okresem pracy w warunkach szczególnych.

J. S.zmarł w dniu (...) Pismem z dnia 15 stycznia 2013 r. małżonka wnioskodawcy, E. S.oświadczyła, iż wstępuje w prawa zmarłego J. S.podtrzymując wszystkie dotychczas zgłoszone zarzuty i wioski w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. urodził się (...). Na dzień 01 stycznia 1999 r. wykazał 28 lat, 10 miesięcy i 19 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Wnioskodawca nie przystąpił do OFE.

/bezsporne/

Wnioskodawca, w okresie od 10 stycznia 1970 r. do 14 grudnia 2000 r. był zatrudniony w (...) S.A. w C. w pełnym wymiarze czasu pracy.

W okresie od 10 stycznia 1970 r. do 17 marca 1974 r. ubezpieczony pracował 8 godzin dziennie jako lakiernik. J. S. zajmował się lakierowaniem ramek, drzwiczek i innych elementów piekarników, parników, części do pralek, a także kabin ciągników rolniczych. Zdarzało się, że uczestniczył w procesie odłuszczenia drobnych detali. Odłuszczenie polegało na zanurzeniu elementów w koszach wypełnionych rozpuszczalnikiem organicznym (ksylen, toluen i benzen). Lakierowanie odbywało się przy użyciu natryskowych aparatów ręcznych, tzw. pistoletów w wentylowanych kabinach lakierniczych. Do lakierowania używano, tzw. lakierów piecowych, tj. wymagających wypalania.

W okresie od kwietnia 1974 r. do lipca 1979 r. J. S.pracował przy montażu parników. Praca ta polegała na tym, iż brał palenisko od spawaczy, malował obręcz farbą sterynowaną, zakładał kocioł, następnie drzwiczki i całość skręcał. Następnie, od lipca 1979 r. do marca 1984 r. pracował jako monter kabin do ciągników U.na wydziale (...) i wykonywał wszystkie prace związane z zamontowaniem szyby w kabinie. Jego praca polegała na tym, iż najpierw zakładał uszczelki na szyby, następnie osłonę dolną na kabinę, gwintował określone elementy i skręcał je przy użyciu śrub.

W okresie od 01 kwietnia 1984 r. do 31 maja 1987 r. J. S.był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku spawacza (z wyjątkiem okresu od 26 stycznia 1987 r. do 14 lutego 1987 r. kiedy został skierowany do pracy na stanowisku montera na wydziale (...)). Do obowiązków wnioskodawcy należało spawanie elektryczne oraz gazowe kabin ciągników rolniczych.

Od 01 czerwca 1987 r. do 31 grudnia 1998 r. ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku operatora bębnow i myjek na wydziale łańcuchów, tj. wydziale (...). Stanowisko operatorów było oddzielone od pozostałych stanowisk wysokim murem. Pracownicy wykonywali prace w odzieży ochronnej. Praca na wydziale łańcuchów z odbywała się w tzw. gniazdach, które obejmowały zespół urządzeń stosowanych w procesie ścierania na mokro elementów metalowych do łańcuchów. J. S.wykonywał prace związane z czyszczeniem i obrabianiem elementów metalowych. Pracownicy na wydziale najpierw otrzymywali gotowy metal z produkcji, następnie konieczne było jego umycie oraz przepuszczenie przez bębny napędzane silnikiem elektrycznym, które przy użyciu piasku, wody i substancji chemicznych, które okrawały ostre krawędzie. W gniazdach używano również myjek ciśnieniowych, które pracowały przy użyciu takich środków chemicznych jak trichloroetylen i czterochloroetylen.J. S.pracował wraz z dwoma innymi pracownikami, przy czym każdy z pracowników obsługiwał jedno urządzenie. W późniejszym okresie pracownicy zmieniali co tydzień stanowiska, aby praca nie była monotonna. Ubezpieczony sporadycznie, w zastępstwie innego pracownika, zajmował się także obsługą pieców indukcyjnych, znajdujących się na wydziale (...). Obsługa ta polegała na tym, iż do pieca wkładano sworznie, celem zmiękczenia ich końcówek, tak by można je było zacisnąć przy układaniu łańcucha. Następnie sworznie te były wysypywane i transportowane wózkiem na montaż. Zdarzało się też, np. w razie awarii elektryczności, iż wnioskodawca był kierowany do prac porządkowych.

Dowód: - zeznania świadka W. Ł.: 00:12:14-00:40:09;

- zeznania świadka R. P.: 00:40:09-00:54:29;00:04:04-00:37:29;
- zeznania świadka B. S.: 00:55:03-01:07:36;
- zeznania świadka M. C.: 01:09:40-01:19:05;
- zeznania świadka B. I.: 01:20:16-00:01:33:18;
- zeznania świadka M. P.: 01:33:45-01:42:37;
- zeznania świadka L. S.: 01:42:58-01:54:38;
- zeznania świadka M. K.:00:38:36-00:59:07;00:38:36-00:59:07;
- zeznania świadka P. G.: 00:59:29-01:12:24;
- zeznania świadka M. S.: 01:12:49-01:35:08;
- akta sprawy VU 995/12: wyjaśnienia wnioskodawcy, k. 26v-27;
- wyjaśnienia wnioskodawczynie: 01:35:41-01:51:23
- dokumentacja zawarta w aktach osobowych J. S. dotycząca jego zatrudnienia w (...) S.A. w C..

W dniu 20 czerwca 2011r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury. Decyzją z dnia 19 lipca 2011 r. znak:(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.odmówił J. S.prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił żadnego okresu takiej pracy, wobec wymaganych 15 lat. Wyrokiem z dnia 19 października 2011 w sprawie VU 995/11 Sąd Okręgowy w Legnicy oddalił odwołanie od decyzji ZUS. W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy uznał za pracę w warunkach szczególnych okres zatrudnienia J. S.w (...)od 10 stycznia 1970 r. do marca 1974 r. oraz od 01 kwietnia 1984 r. do 31 maja 1987 r. (z wyjątkiem okresu od 26 stycznia 1987 r. do 14 lutego 1987 r. kiedy został skierowany do pracy na stanowisku montera na wydziale (...)). Argumentował, iż prace wykonywane przez J. S.w pozostałych okresach nie zostały wymienione w wykazie A, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a w konsekwencji nie podlegają zaliczeniu do stażu pracy w warunkach szczególnych. Wyrokiem z dnia 14 lutego 2012 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu oddalił apelację ubezpieczonego od wyroku z dnia 19 października 2011.

Dowód: - akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy: wniosek o emeryturę, k. 1-4;

- akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy: decyzja ZUS k. 21-22;

- akta sprawy VU 995/11, k. 28, 60.

W dniu 18 maja 2012 r.J. S.złożył ponownie wniosek o przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Wobec powyższego, decyzją z dnia 24 września 2012 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., w oparciu o art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej, odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Dowód: - akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy: wniosek o emeryturę, k. 1; decyzja ZUS z dnia 24.09.2012 r. k. 8.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie od decyzji organu rentowego nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Sąd odniósł się do zarzutu, który został podniesiony przez organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie, iż sprawa o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami została już prawomocnie osądzona wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 19 października 2012 r. w sprawie o sygn. akt VU 995/11. Sąd miał na uwadze, iż postępowanie w sprawie VU 995/11 toczyło się na skutek odwołania J. S. od decyzji z dnia 19 lipca 2001 r. natomiast przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie była decyzja z dnia 12 czerwca 2012 r. Decyzja ta stanowiła natomiast odrębny substrat zaskarżenia. W konsekwencji nie zachodziła przeszkoda procesowa, o której mowa w art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c.

Sąd miał również na uwadze, iż zgodnie z treścią przepisu art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227), prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. Uwagę zwraca, iż w odwołaniu od decyzji organu rentowego J. S. wniósł o przeprowadzenie dowodów z przesłuchania świadków, którzy nie uczestniczyli w tym charakterze w postępowaniu prowadzonym pod sygnaturą VU 995/12 na okoliczność stosowania przy pracy operatora bębnow i myjek substancji szkodliwych. Wnioski dowodowe w tym zakresie zostały podtrzymane przez wnioskodawczynię, która po śmierci ubezpieczonego przystąpiła do postępowania. W konsekwencji Sąd był uprawniony do ponownej oceny uprawnień ubezpieczeniowych wnioskodawcy.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Z dyspozycji § 4 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wynika, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, ma okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń istnieje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia w przypadku braku odmiennych regulacji ustawowych w tym przedmiocie.

Dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może on przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

Na gruncie niniejszej sprawy bezspornym było, iż w dacie złożenia wniosku o przyznanie prawa do emerytury, J. S. ukończył 60 lat, nie przystąpił do OFE, zaś na dzień 01 stycznia 1999 r. udowodnił wymagane okresy składkowe i nieskładkowe w wymiarze 28 lat, 10 miesięcy i 19 dni. Sporną kwestią wymagającą ustalenia Sądu było natomiast to, czy posiadał nadto 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczony nie spełniał warunków wskazanych w treści przepisu art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ponieważ nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach. J. S. wywodził natomiast, iż w okresie zatrudnienia w (...) S.A. w C. od 10 stycznia 1970 r. do 14 grudnia 2000 r. pracując na stanowisku lakiernik, spawacz oraz operator bębnow i myjek wykonywał pracę w warunkach szczególnych, co zostało częściowo potwierdzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy w sprawie VU 995/11 z dnia 19 października 2011 r.

W odniesieniu do zatrudnienia ubezpieczonego w okresie od 10 stycznia 1970 r. do 17 marca 1974 r. należało zauważyć, iż za ten okres J. S. nie legitymował się świadectwem wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Z uwagi na treść § 22 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011 r. okoliczności te mogły być udawadniane zeznaniami świadków. Z treści zeznań przesłuchanych świadków wynikało natomiast, iż w spornym okresie wnioskodawca wykonywał prace określone w wykazie A, dziale XIV pod poz. 17 (lakierowanie natryskowe – niezhermetyzowane) stanowiącego załącznik do powołanego wyżej rozporządzenia. R. P., M. C., P. G. oraz M. S. zeznali bowiem, iż w tym czasie J. S. zajmował się lakierowaniem różnorodnych elementów przy użyciu aparatów natryskowych ręcznych, tzw. pistoletów.

Za pracę w warunkach szczególnych należało uznać również pracę wykonywaną przez ubezpieczonego w okresie od 01 kwietnia 1984 r. do 31 maja 1987 r. na stanowisku spawacza, za wyjątkiem okresu od 26 stycznia 1987 r. do 14 lutego 1987 r. kiedy J. S. wykonywał prace na stanowisku monter, na co zwrócono uwagę w odwołaniu od zaskarżonej decyzji. Jak wynikało bowiem z zeznań świadka L. S., M. C. oraz P. G., wnioskodawca wykonywał w tym okresie stale i w pełnym wymiarze zajmował się spawaniem CO₂, a więc wykonywał prace określone w dziale XIV pod poz. 12 wykazu A, będącego załącznikiem do powołanego rozporządzenia z dnia 07 lutego 1983 r. (prace przy spawaniu gazowym). Zeznania wskazanych świadków znalazły przy tym odzwierciedlenie w angażach zgromadzonych w aktach osobowych wnioskodawcy.

Uwzględnieniu do stażu pracy w warunkach szczególnych nie podlegał natomiast okres zatrudnienia J. S. od kwietnia 1974 r. do lipca 1979 r. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynikało bowiem, iż w tym okresie pracował przy montażu parników. Jego praca polegała na tym, iż brał palenisko od spawaczy, malował obręcz farbą sterynowaną, zakładał kocioł, następnie drzwiczki i całość skręcał. Wykonywał zatem prace, które nie są zaliczane do prac w warunkach szczególnych.

Ponadto, od lipca 1979 r. do marca 1984 r. pracował jako monter kabin ciągników U. na wydziale (...) i wykonywał prace montażowe. W ramach powierzonych mu obowiązków zakładał uszczelki na szyby, osłony na kabinę oraz gwintował określone elementy i skręcał je przy użyciu szyb. Również i te prace nie są pracami w warunkach szczególnych, bowiem nie zostały wymienione w wykazie A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Na gruncie niniejszej sprawy ponownej ocenie, z uwagi na przytoczenie nowych okoliczności i zawnioskowanie nowych dowodów poddany został okres od 01 czerwca 1987 r. do 31 grudnia 1998 r., kiedy to J. S. pracował jako operator bębnow i myjek.

W ocenie Sądu prace wykonywane przez J. S. w spornym okresie nie zostały wyszczególnione w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 07 lutego 1983 r. Z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków,

którzy w spornym okresie byli współpracownikami J. S., w tym M. K., M. S., W. Ł., R. P. oraz B. M. wynikało, iż praca ubezpieczonego polegała na obsłudze bębnow i myjek służących do ścierania na mokro elementów metalowych łańcuchów. Na tym etapie produkcji stosowano takie substancje jak woda, piasek oraz środki chemiczne. Tego rodzaju prace nie podlegały zakwalifikowaniu jako wymienione w Wykazie A, dział IV poz. 39 (oczyszczanie albo naprawianie aparatów lub pojemników, np. cystern, zbiorników po produktach toksycznych, żrących, parzących oraz prace wewnątrz cystern, kotłów, zbiorników, aparatów i kanałów technologicznych). Z okoliczności faktycznych wynikało bowiem, że ubezpieczony pracował przy oczyszczaniu detali, nie zaś cystern czy pojemników. Nie sposób również wywieść, iż jego miejscem pracy było którekolwiek ze wskazanych powyżej. Ponadto praca polegająca na oczyszczaniu elementów innych niż nie pojemniki czy aparaty, przy użyciu nie tylko chemikaliów, ale wody i piasku nie jest tą, wymienioną w wykazie A w dziale IV pod poz. 39. Ustawodawca kwalifikując wymienione w tej pozycji prace miał bowiem na uwadze ich szczególną szkodliwość dla zdrowia z uwagi na bezpośredni kontakt m.in. z substancjami toksycznymi, czego w przypadku wnioskodawcy nie można stwierdzić. Sam fakt, iż stanowisko pracy J. S. było odseparowane od pozostałych pracowników, zaś przy wykonywaniu pracy ubezpieczony korzystał z odzieży ochronnej nie stanowił samodzielnej podstawy do zakwalifikowania wykonywanej przez niego pracy do pracy w warunkach szczególnych.

Niezależnie od powyższego, wskazać należy, że praca przy obsłudze myjek i bębnow nie była przez ubezpieczonego wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, bowiem zdarzało się, że zajmował się także obsługą pieców indukcyjnych oraz był kierowany do wykonywania prac porządkowych. Sąd nie dał w tym zakresie wiary zeznaniom świadków, którzy wskazywali, iż w spornym okresie, do końca 1997 r. wnioskodawca nie wykonywał innych obowiązków poza obsługą bębnow i myjek. W toku postępowania przed Sądem Okręgowym w sprawie VU 995/11 świadkowie ci zeznawali bowiem odmiennie.

Sąd miał na uwadze, iż za wskazany okres ubezpieczony legitymował się świadectwem wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Pracodawca zakwalifikował zajmowane przez niego stanowisko jako wymienione w Wykazie A, dział IV, poz. 39 pkt. 5 załącznika nr 1/90 do zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego. Zauważyć należy jednak, że tzw. „przepisy branżowe” nie mają charakteru wiążącego, a ocena, czy określona praca może być uznana za pracę w warunkach szczególnych dokonywana jest na podstawie powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z 1983 r. oraz załączonych do niego wykazów. Uwagę zwraca, iż w wyroku z dnia 14 czerwca 2004 r. w sprawie P 17/03 Trybunał Konstytucyjny orzekł niekonstytucyjność art. 32 ust. 2 ustawy emerytalnej w zakresie w jakim powoływał się on na resortowe wykazy stanowisk pracy w warunkach szczególnych. Tym samym, określenie przez pracodawcę stanowiska pracy w sposób niezgodny z przepisami resortowymi, nie stanowi przeszkody do uznania tej pracy za pracę w warunkach szczególnych tylko wtedy, jeżeli praca faktycznie przez ubezpieczonego wykonywana, została wymieniona w wykazie powołanego wyżej rozporządzenia.

Sumując należy zaznaczyć, iż jeżeli akty wewnętrzne, akty resortowe są sprzeczne aktami wyższego rzędu to nie można na ich podstawie przyznawać stronom prawa z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Z przedstawionych wyżej okoliczności, jednoznacznie wynika, iż wnioskodawca nie wykazał co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Jedynie bowiem okresy pracy wnioskodawcy w charakterze lakiernika oraz spawacza mogłyby mu być zaliczone jako okresy pracy w warunkach szczególnych. Okresy ten jednakże są niewystarczające do spełnienia wskazanego wyżej warunku, uprawniającego do przyznania emerytury w warunkach szczególnych.

Wobec powyższego, uznając, że wnioskodawca nie spełnił przesłanki dotyczącej udowodnienia co najmniej 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego oddalił odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 12 czerwca 2012 r.